

[Ole Espersen]

miske konsekvenser og ikke blot økonomiske konsekvenser, men også konsekvenser for samfundets funktion som helhed.

I den forbindelse føler jeg det vigtigt at hen- vise til den udtalelse, som regeringens repræ- sentant kom med under proceduren for EF- Domstolen. Regeringens repræsentant sagde bl.a.:

»Regeringen har fremhævet de usædvanligt alvorlige konsekvenser, en sådan dom vil med- føre for statens økonomi og det danske dom- stolssystem.«

Og der står videre:

»I retsmødet forklarede regeringens repræ- sentant, at den danske stat havde opkrævet ca. 7 mia. ecu i arbejdsmarkedsbidrag, svarende til 4 pct. af statens indtægter, i den pågældende periode. Hvis blot en brøkdel af de 150.000-200.000 virksomheder, der har betalt arbejdsmarkedsbidrag, som i øvrigt er blevet overvæltet på forbrugerne, skal have prøvet til- bagebetalingskravet, vil det medføre det dan- ske domstolssystems sammenbrud.«

Det var dommernes referat af det danske indlæg, og hermed har den danske regering jo umiskendeligt givet udtryk for den meget store alvor, hvormed den danske regering så på sa- gen – også før dommen blev afsagt. Den dom, man bad sig så mindeligt fritaget for, var præ- cis den dom, der blev afsagt over Danmark.

Vi vil gøre vores til, at denne, kan man kal- de, juridiske bombe, ikke også bliver en øko- nomisk bombe under den danske samfunds- økonomi. Det løfte gav vi straks efter døm- mens afsigelse til regeringen, og vi har også givet udtryk for det her i salen, og det løfte står vi naturligvis ved.

Men det forudsætter selvfølgelig, at regerin- gen til gengæld på kvalificeret måde prøver at afværge de værste konsekvenser af dommen. Og når man i dag har læst det indlæg, som pro- fessor von Eyben har i Berlingske Tidende med en voldsom hudfletning af det lovforslag, der ligger til behandling nu, må man også dér sætte spørgsmålstegn ved, om regeringen lever op til de forventninger, vi må kunne have.

Men det er ulykkeligt, at regering og Folke- ting har bragt landet i denne situation. Noget lignende må aldrig kunne gentage sig, og det må klargøres, på grundlag af hvilke oplysning- er regeringen og Folketinget har truffet beslutninger i denne sag. Når vi træffer beslut-

ninger inden for komplicerede områder, må vi naturligvis i høj grad stole på de oplysninger, regeringen har, og som regeringen kan frem- skaffe, i kraft af at regeringen råder over admi- nistrationens ekspertise. Hvis Folketinget ikke kan stole på det, bliver der selvfølgelig et gan- ske meget forstærket behov for yderligere bi- stand til det danske Folketing.

Derfor er det utrolig vigtigt, at vi får klar- gjort, hvilke oplysninger Folketinget har været i besiddelse af, da man traf disse beslutninger, da man vedtog ambiloven, og som grundlag herfor må vi også vide, hvilke oplysninger re- geringen selv har været i besiddelse af. Først når det er tilfældet, vil vi kunne vurdere, hvilke konsekvenser sagen bør få, hvordan ansvar bør placeres.

Lad mig tilføje, at det jo ikke kun drejer sig om selve vedtagelsen af lovforslaget. Den 27. september 1990 sendte Kommissionen en så- kaldt begrundet udtalelse til regeringen, hvor den fastslog to ting: For det første at der var tale om, at man – for Danmarks vedkommende – vendte tilbage til et system, som det var åben- lyst ulovligt at vende tilbage til.

Dernæst forlangte Kommissionen, at man inden 1 måned skulle træffe de nødvendige foranstaltninger for at tilvejebringe lovlige til- stande. Jeg ved ikke, hvordan regeringen har reageret internt på denne meddelelse, men jeg tror, at hvis man havde taget en drøftelse med Folketinget om, hvordan man kunne afværge videre konsekvenser, kunne der være kommet en betydelig fornuftigere løsning i stand. Og det vil vi også undersøge hvorfor man ikke gjorde.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Tirsdag den 31. marts 1992 afsagde EF- Domstolen en dom om fortolkningen af artikel 33 i Rådets 6. momsdirektiv. Som vi alle ved, gik denne dom den danske stat imod, EF- Domstolen fandt, at arbejdsmarkedsbidraget stred mod reglerne om det fælles momssystem.

Hermed er der sat et foreløbigt punktum for EF-Domstolens behandling af de spørgsmål, som Østre Landsret forelagde for EF-Domsto- len i juni 1990. Domstolens besvarelse af disse spørgsmål indgår nu i det videre forløb i rets- sagerne, der, som jeg nævnte, føres for Østre Landsret.